

פְּרֻשֵׁת עֵינַי חַמְד

יִצְחָק אֶלְיָהוּ ע"ה בֵּית הַכִּנְסִית שְׁכוּנַת ע"ין חַמְד - אֲגַשְׁתִּינ 311

העלון מוקדש לרפואת ציון בן צ'חלה

פְּרֻשֵׁת בְּרֵאשִׁית - הָאוֹר וְהַחֹשֶׁךְ שֶׁבְּאָדָם

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש. כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב הודיה בת לבנה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה ארז בן שושנה תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ עידן בן רבקה עמית בן רבקה ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב שמעון בן זלפה יצחק דדש אורה בת פרשת מרדכי בן תמר

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר מירב בת שרה סיון בת אסתר אילן בן ג'ולייט אילנה בת רוחמה חגית בת ז'ילה חיה רונית בת סימי

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית שמואל בן אסתר זרי כרמית בת יהודית נטלי בת יונית אורית בת רחל לאה בת פרשתה

רפואת הנפש והגוף

הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה ציון בן אורית יהודה אריה בן רחל ברכה אורן בן אסתר תמר פורטונה בת מיסה יצחק בן עזרא נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן גולייט עינת בת רחל ברכה ציון בן צ'חלה ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה בנימין בן יקוט נעם דוד בן סימה עדי בת רונית מסעודה וילדיה ניסן בן נעימה ז'ילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אביחי בן אסתר שירה שילת בת אורלי אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה דניאל בן עדי רפאל משה בן רחל דניאל בן מיה סימה בת אולין אודיה בת ברכה אביאור בן אורה ציון בן צ'חלה ניסים נתנאל בן יפה אורה בת אסתר אוריאל בן יפית מאור שמואל בן אורה לג'ט בת קלודיה- לידה קלה כל עם ישראל

שמתקיימת קללת יהושע ומתים בניו בזה אחר זה, ואע"פ כן אינו נמנע מלבנות את ירחו והולך ובונה, והולך וקובר את בניו. הא כיצד? אלא שהחושך אצל האדם הוא כה גדול, עד שאינו רואה כלל מה שלפניו, ואין הוא מקשר כלל את מיתת בניו לקללת יהושע וממשיך ועושה רצונו, כאילו לא אירע דבר.

ובתנחומא הובא: מעשה בחסיד אחד, שהיה לו אב שיכור. פעם אחת היה יורד מטר ויצא החסיד לשוק וראה שיכור אחד שוכב בשוק, ואמת המים יורדת עליו, והבחורים והנערים מכים אותו באבנים וצרות, ומשליכים חומר בפניו ובתוך פיו. כשראה זאת החסיד, אמר בליבו, אלך לאבא ואביאנו לכאן ואראה לו את השיכור ואת החרפה, שעושים לו הבחורים והנערים. אולי ימנע פיו מלשתות בבית היין ולהשתכר.

וכן עשה והביא את אביו לשם, מה עשה אביו? הלך לו אצל השיכור ושאל אותו: "באיזה בית יין שתה אותו יין שהשתכר בו?" אמר לו בנו החסיד: "אבא, בשביל זה קראתיך?! אלא שתראה החרפה שעושים לזה, כי כן עושים לך בעת שאתה שותה, אולי תמנע פיך מלשתות בבית היין". אמר לו האב: "בני, בחיי אין לי תענוג וגן עדן אלא זה. ע"כ".

הרי לנו דוגמה נוספת לחושך הגדול השורר אצל האדם, הדיוטא התחתונה של שאול תחתית- היא בעיניו "גן עדן". ולא עוד, אלא שאין לו גן עדן אלא זה. שנזכה בע"ה לפעול מאור נשמתנו הקדושה, שנתן לנו ה' ברוב חסדו.

כתיב (משלי כז): "נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם". כך כינה שלמה המלך, החכם מכל אדם, את נשמת האדם "נֵר ה'", כי היא חלק אלוה-ממעל, ואורו של נר זה הוא רב עד מאד. ואיתא בגמרא פסחים (פס.): 'רב חסדא רמי, כתיב וחפרה הלבנה ובושה החמה. וכתבי: והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים כאור שבעת הימים. לא קשיא, כאן לעולם הבא [וחפרה הלבנה ובושה החמה- שלא יא בעולם אלא זיו וזוהר שכינה], כאן לימות המשיח [והיה אור הלבנה כאור החמה]'. בימות המשיח יהיה אור החמה ארבעים ושלוש פעמים יותר מאורה עכשיו.

והנה עדיין אין לנו בעולם הזה את אור זיו השכינה. אך בנשמת האדם, באדם עצמו, גם עכשיו יש "נֵר ה'", נשמתו היא חלק אלוה ממעל, והאור שבו גדול לאין שיעור. אכן, מכאן אנו דנין גם לאידך גיסא, שמכיוון שצריך אור גדול כל כך- "נֵר ה'" הרי זו ראייה שהחושך אצל האדם גדול הוא עד למאוד, וכדי לגרש חושך גדול זה צריך לנר ה'.

אנו מוצאים בחיאל בית האלי שבנה את ירחו: "בְּאֲבִירָם בְּכֹרוֹ יִסְדָּה וּבְשָׁגוֹב צְעִירוֹ הַצִּיב דְּלִתְיָהּ כְּדַבֵּר ה' אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן". ופרש"י שם- "כשיסדה- מת בנו בכורו, וקבר והלך וקבר כל בניו, עד שמת האחרון בהצבת דלתות. וכן הוא קללתו של יהושע "בְּכֹרוֹ יִסְדָּהּ וּבְצִעִירוֹ יַצִּיב דְּלִתְיָהּ". ואנו רואים ותמהים, והרי הוא ראה,

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי,

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון.

העלון מוקדש להצלחת ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

כ"ד תשרי תשע"א 02/10/2010

פרשת בראשית

הפטרה: "כה אמר" - ישעיה פרק מ"ב

ש. חורף	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	16:49	18:00	18:41
ת. אביב	17:04	18:02	18:38
חיפה	16:55	18:01	18:39
ב. שבע	17:06	18:02	18:40

אדם המגדל/אשר גדלו בגינתו פירות או ירקות, האם מותר לו לאכול מהם ומתי?
להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

שאלה:

תשובה:

ירקות, פירות ושאר גידולי קרקע שגדלו בארץ ישראל- חובה להפריש מהם תרומות ומעשרות. וכל עוד לא הופרשו- אסורים באכילה ובהנאה והדבר נקרא "טבל". וכאשר אדם אינו יודע אם הפרישו מהם אם לאו, נקראים "ספק טבל". על כן הקונים ירקות ופירות במקום שאין בו השגחה על עיני תרומות ומעשרות יפרישו מהם מספק בלא ברכה. פירות וירקות, המגיעים בוודאות מגידול של אינם יהודים- פטורים הפירות מתרומות ומעשרות. המתארחים בבית שאין בו הקפדה על הפרשת תרומות ומעשרות ומביאים פירות- יפרישו מהם תחילה. אמנם היום רוב ככל הפירות וירקות הנמכרים בסופר וחניות הגדולות מגיעים מתנובה שהם כבר עושים את ההפרשה. ולכן כל מה שיש לחשוש, הוא רק כאשר אדם מביא לבית מפירות וירקות, שגדלו לו בגינה.

בְּכַח הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה

להלן סיפור מופלא ביותר, שהתרחש עם הגאון הרב עובדיה יוסף שליט"א, הבא להראות מה רב כוחו של העוסק בתורה, שהקב"ה מאפשר לצדיק לשדד את כל מערכות הטבע, וכל זאת רק בזכות תורתנו הקדושה:

הסיפור התרחש לאחר שהוריה של ילדה ראו, כי בטנה של בתם התנפחה מאוד. הם פנו בדאגה לרופא. כאשר ראה זאת הרופא נתן להם הפניה דחופה וביקשם לגשת במיידית לבית-החולים, כדי שיאבחנו את המחלה. הילדה, בת שנתיים וחצי, התגלתה כחולה במחלת "וילאמוס", זהו שמו של גידול סרטני התוקף את החולה וגורם לו ייסורי תופת, לא עלינו.

עולמם של ההורים חרב עליהם, אי אפשר לתאר ולשער את הבכי, הצער והמכאוב, שאפפו את בני המשפחה בשומעם את הידיעה המצערת. הילדה החלה בטיפולים כימותרפיים, ימים ולילות נאלצו לשהות בבית-החולים. מצבה של הילדה הידרדר. חלפה עוד שנה והיא ל"ע הפכה לגל עצמות, רזה מאוד בשל ההקרנות הרבות. היא טופלה ע"י רופאים מומחים, אבל כאילו כל שערי שמיים נסגרו ולא הועיל דבר. ההורים שפכו את ליבם לקב"ה, השתטחו על קברי צדיקים, קראו תהלים, פנו לרבנים לברכות ולתיקונים- אך מאומה.

מצבה של הילדה החריף והיא הועברה מהמחלקה האונקולוגית למחלקת טיפול נמרץ. היא הפסיקה לאכול ולנשום בעצמה וחבורה למכשירים. ההורים נתבקשו לחכות מחוץ לחדר עקב מצבה החמור. הפרופסור הודיע להורים בצער, שמצב הילדה חמור ביותר, ומבחינה רפואית כלו כל הקיצין ל"ע.

האב, בהיותו מאמין, נזכר במאמר חז"ל: "ואפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם - אל יתייאש מן הרחמים". הוא פנה בבהילות לרב הגאון עובדיה יוסף שליט"א, ובבכי מר שטח לפניו את פנייתו שינסה להציל את הילדה. בשמוע זאת, הרב אמר על אתר: "אני בא עכשיו!".

כאשר הגיע הרב, הוא נכנס פנימה לחדר הילדה. לאחר שיצא מן החדר הפטיר: "ה' יעזור". לאחר מספר דקות ניתן היה להבחין, כי הילדה מתנועעת קמעה. אולם הפרופסור הסביר, כי לעיתים ישנו 'אינסטינקט' הגורם לאברים להתנועע, ואין זה מצביע על דבר. אולם הילדה המשיכה להניע את אבריה. כאשר ראה זאת הפרופסור בשנית, אמר, כי נראה שהילדה מגלה שיפור. אך עליהם להיות זהירים באמירה זו, כיוון שרק אם השיפור ימשיך כחודש וחצי, הילדה אולי תוכל לקום על רגליה. האב התקשר שנית לרב עובדיה וסיפר לו את הדברים כהווייתם.

למחרת הרב הגיע שוב, הפעם הרופאים התייחסו לרב ביראת כבוד. הרב נכנס לחדר וקרא מספר פרקי תהלים ויצא מהחדר. לאחר מכן נכנסו הרופאים לבדוק את מצב בריאותה של הילדה. להפתעתם המרובה, הילדה פקחה את עיניה, ואף הסירה את צינור ההנשמה מעל אפה.

הפרופסור והרופאים, שהיו נוכחים בחדר היו המומים, קפואים במקומם. הם הרגישו, כי אינם יכולים לדבר ואף אצל חלקם ניתן היה להבחין בדמעות בעיניהם. איש לא היה מסוגל להבין מה קרה, ואז אמר הפרופסור לאחות: "אם לא ראית אף פעם תחיית המתים- תסתכלי עכשיו". באותה מחלקה מתו, לצערנו, ילדים רבים ממחלה זו, והרופאים לא זוכרים אף לא מקרה, גם לא אחד, של ילד שנותר בחיים. והילדה, לאחר תקופה קצרה, שוחררה ב"ה מבית-החולים לביתה.

מנויים: לקבלת העלון חנם ב- email מ"ידי שבוע שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	הקדשת העלון נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' גא לפנות לליאור בטל" 0506-615031 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות בהלכה: גא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 054-7646633
--	---	--

רבי לוי יצחק מברדיצ'ב זצ"ל הידוע בכינוי **'סנגורם של ישראל'**: נולד בעיירה הוסקוב שבמחוז פשמישל בשנת ה'תק" (1740). נולד למשפחת רבנים שבמשך כ"ו דורות לא הוסר כתר תורה ממנה. **בשעה שנולד אמר הבעש"ט הקדוש לתלמידיו כי ירדה נשמה גדולה מהשמים שתמליץ טוב על ישראל.** נפטר ב-כ"ה תשרי ה'תק"ע (1810) בברדיצ'ב שבאוקראינה. חי כ-70 שנים.

לאחר הסתלקותו אמר ר' נחמן מברסלב: **"מי שיש לו עיניים פקוחות רואה, כי 'כבה אור העולם'.** מרוב הערצה לרבם לא קיבלו עוד בני ברדיצ'ב רב לקהילתם וכל גדולי התורה שבאו אחריו כונו בתואר דיין ומורה הוראה.

בימי נעוריו היה נודע בכינויו ה"עילוי מירופלב", על שם מקום לימודיו. ר' יצחק נשא לאישה את בתו של הגביר ר' ישראל פרץ וזמן מה ישב בלברטוב בבית חותנו ועסק בתורה בקדושה ובטהרה. ר' שמלקה מניקלשבורג השפיע עליו להגיע אל המגיד ממזריטש ובמשך מספר שנים למד חסידות בבית המגיד. בשנת ה'תקכ"א (1761), לאחר שחותנו ירד מנכסיו, נאלץ למלא את מקום ר' שמלקה ברבנות רוטשוול, אך **בסיבת רדיפת המתנגדים ברח בהושענא רבה בשנת ה'תקכ"ה (1765) למגיד מקוז'ניץ כשהלולב והאתרוג בידו.**

באותה שנה נתקבל כרב בז'ליצ'ב. **עקב רדיפות המתנגדים** עבר בשנת ה'תקל"א (1771) לפינסק, שימש כרב וריש מתיבתא אך גם שם **לחמו נגדו המתנגדים ופעם אף התנפלו על ביתו ושדדוהו.** בשנת ה'תקמ"ה (1785) החל לכהן כרב בברדיצ'ב, הסיפורים הרבים המסופרים עליו בקרב החסידים מפארים את תכונותיו והליכותיו כאיש הרגש והרחמים, ומתארים אותו בייחוד כאוהב ישראל, כסנגור האומה ופרקליטה הגדול. **על אף הרדיפות הרבות ממתנגדיו. הרב דן כל אדם לכף זכות ומסגיר על מעשיו.**

אביו: ר' מאיר. **אמו:** מרת שרה סאשה. **מרבותיו:** ר' דב בער (המגיד ממזריטש). **בניו:** ר' מאיר (מחבר הספר "כתר תורה", שנפטר עוד בחיי אביו), ר' ישראל (רבה של פיקוב וממלא מקום אביו) ור' דוב בער. **מתלמידיו:** ר' אהרון מז'טומיר, ר' אברהם דוב מבוטשאטש, ר' חיים יוסף מפיסטין, ר' אברהם מרדכי מפינטשוב, ר' יוסף מנימירוב, ר' ישכר דוב (מח"ס הזכירה) ור' צבי חסיד מימפולי. **מספריו:** **יקדושת לוי-** מדברי תורתו והגותו על התורה. **מאמרותיו:** 'הלוואי ואזכה לאהוב את הגדול והצדיק שבעם ישראל, כמו שהקב"ה אוהב את הרשע ביותר בעם ישראל'.

בשנת ה'תקכ"א, כשמלאו לר' לוי יצחק 21 שנים בלבד, נתמנה לכהן כרבה של רוטשוול, במקומו של ר' שמלקה, אשר עבר לכהן כרבה של שינא. גדלותו בתורה והליכותיו הנעימים משכו אחריו את הערצת ההמונים. ר' יצחק לא חס על כבודו והיה יוצא אל בני עדתו, ומשוחח כשוהה בן שווים עם פשוטי העם ובתוך כך נוטע בהם יראת שמים ומקרבם לתורה.

התנהגות זו של הרב לא מצאה חן בעיני תקיפי הקהל, אשר ראו בכך פגיעה בכבודם. **הם החלו להציק ולמרר את חייו, כדי שישתלק מן הרבנות.** אולם ר' יצחק שלבו גדוש באהבת הבריות, היה שופך את צקון לחשו לפני יושב מרומים, שלא יעניש את אלה המצערים אותו. מעשה היה, ואשה אחת, שבעלה היה מראשי המתנגדים והחולקים עליו, **שפכה על הרב דלי של מים דלוחים ואף הטיחה בפניו חרפות וגידופים.**

נכנס ר' יצחק לביה"כ, ניגש אל ארון הקודש ואמר: **"ריבונו של עולם! סלח ומחל לאשה זו, שביקשה בכעסה לגרום לי בושה וכלימה. הרי אשה זו עשתה רצון בעלה, וחכמינו זצ"ל אמרו: איזוהי אשה כשרה? כל העושה רצון בעלה".** עד שפעם אחת גברו ההצקות ובהושענא רבה נאלץ לברוח מהעיר, כשהוא הולך ברגל והאתרוג והלולב בידו ונמלט לבית רבו במזריטש. ישב אפוא הרב בבית מדרשו של המגיד ועסק בתורה ולא סיפר לאיש מאומה, מכל אשר עבר עליו.

אשתו הצדקנית וילדיו הפעוטים נשארו בביתם ברוטשוול. חששו תקיפי הקהל, שמא יעז לשוב ר' יצחק לביתו. מה עשו? **הרסו את ביתו והעלו את בני ביתו על עגלת אשפה ושלחו אותם מהעיר, תוך שהם ממנים רב אחר במקומו.** אחד מנאמניו של הרב, נסע למזריטש וסיפר לו על המעשה הרע שעשו מתנגדיו. החל מיד ר' לוי יצחק להתפלל בדמעות, **וביקש מהקב"ה כי המתנכלים לו ולמשפחתו לא ייענשו.**

כשראו תלמידיו את גודל צדקתו של רבם, נמנו וגמרו אומר לנסוע לז'טומיר, אל המגיד ר' זאב וולף בעל "אור המאיר", ששימש שם כמגיד ולבקש ממנו להתפלל לעונשם של מתנגדיו ר' יצחק. כשהגיעו אליו וביקשוהו, נאנח ר' זאב אנחה עמוקה ואמר: **"מה יכול אני לעשות? עד שאני אטול את סידור התפילה לידי, כבר עמד ר' יצחק לוי להתפלל עליהם, שלא ייגרם להם חלילה עונש על ידו!"**

על ציפיותו למשיח של 'סנגורם של ישראל' יעיד הסיפור המופלא הבא: בביתו של הרב עשו סעודת "תנאים" לאחד מנכדו וקבעו את זמן החתונה ל"שבת נחמו". הסופר כתב בתוך התנאים: "החתונה תהיה אם ירצה ה' בשבת נחמו בעיר ברדיצ'ב". כשקרא רבי יצחק את התנאים, קרעם לגזרים ואמר מתוך כאב: "איך כותבים כי החתונה תהיה בברדיצ'ב, בשעה שאנחנו מאמינים ומצפים בכל יום למשיח שיבוא ויגאלנו ויקבץ את נפוצותינו לארצנו הקדושה? אלא שכך צריך לכתוב: **החתונה תהיה אי"ה בשבת נחמו בירושלים עיר קודשינו, ואם חלילה עד אז לא יבוא משיח צדקנו, תהיה החתונה בברדיצ'ב."**

עוד היה אומר: "ריבונו של עולם, מדוע לא תתנהג עמנו כמו בעל בית פשוט? אנוכי ראיתי בעל בית אחד, אשר החזיק בידו את התפילין ונפלו מידו ארצה, ותיכף ומיד כרע והגביהם ונשקם. והלא עמך ישראל הם התפילין שלך. ריבונו של עולם! התפילין שלך נפלו, תרים ותנשק אותם. הרי תרחם עלינו!"

מעשה מופלא סיפר הגאון רבי אברהם קלמנוביץ' זצ"ל, ממייסדי עולם התורה ביבשת אמריקה, לתלמידי ישיבת מיר בארצות הברית. וכך גולל את סיפורו: "מעשה זה אירע באבי זקני, רבי אשר קלמנוביץ' זצ"ל. ירא אלוקים מרבים היה סבי זה, בקי בש"ס ופוסקים. אמנם זכה לגדולתה של תורה, אך גדולה של ממון לא נפסקה עליו משמים וכל ימיו חי בדוחק ובצמצום. אף על פי כן הוא מעולם לא הטריד את מוחו בשאלה: 'וכי תאמרו מה נאכל' אלא נתן את כל מעייניו בתורה הקדושה ובמצוותיה".

"בן קטן היה לו לרבי אשר. 'ליבל'ה'. כאשר זכה להוביל את ליבל'ה ל'חדר', היה זה יום שכולו שמחה והתרגשות שמימית. גם בלילה לא נתן לעפעפיו תנומה. גם רעייתו הצדקנית לא הצליחה לעצום עין מחמת ההתרגשות ומידי פעם פלטה אנחת שמחה: "או! מחר ליבל'ה הולך לחדר".

"אולם התרגשות זו הייתה כאין וכאפס כאשר המלמד שלח הודעה עם 'ליבל'ה': 'נא לשלוח עם הבן גמרא בבא-מציעא בתחילת השבוע הבא!'. רבי אשר ורעייתו לא היו מסוגלים לאצור את השמחה בליבם. וכי דבר קטן הוא? 'ליבל'ה מתחיל ללמוד גמרא בבא-מציעא!'. מנגד ריחפה בחלל הבית מצוקתם של בני הזוג, שלא ידעו את נפשם, מהיכן ייקחו את הכסף הדרוש לקניית הגמרא, שכן זה ימים רבים לא נמצאה בבית פרוטה לפרוטה".

"עם בוקר השכים רבי אשר, ולאחר תפילת שחרית מיהר בצעדים עליזים אל חנותו של ר' אהרן, לקנות לליבל'ה גמרא, כשבאמתחתו צרור מטבעות קטן. חנותו של ר' אהרן הייתה חנות הספרים היחידה, ואף היא, כל 'חנותו', לא הייתה אלא ארגז ובו מספר ספרים אשר רובם משומשים, שהיה קונה ומוכר ברוח מועט".

"צעד רבי אשר אל חנותו של ר' אהרן כשבליבו מתנגנות המילים 'ליבל'ה מתחיל ללמוד גמרא בבא-מציעא...'. אושר עילאי. משנכנס רבי אשר לחנותו של ר' אהרן, מה נדהם הוא לראות את רעייתו, אוחזת בידה כרך גדול מש"ס וילנה שהאותיות המזוהבות המוטבעות בחזיתו, שידעו ימים יפים יותר, מכריזות כי אוגד הוא בתוכו את מסכת בבא-מציעא".

'את קונה לליבל'ה גמרא?', קרא בפליאה, 'הרי אין לנו אפילו את הכסף הדרוש לשלם לחלבן, מהיכן השגת מעות כה רבות?'. והיא הצדקנית השיבה לו: 'אתה ודאי זוכר את הצעיף היפה שקיבלתי מאמך, זכרה לברכה, לרגל נישואינו. היום, השכם בבוקר כשאתה שמת את פעמיך לבית הכנסת, הזדרזתי אל אחת ממכרותי, היא קנתה ממני את הצעיף, והרי לך התשובה מניין לי כסף. אבל אמור לי נא, מהיכן לך יש כסף?'

'מכרתי את השעון שקיבלתי מהורייך כשנישאונו', השיב בפשטות, 'הרי עליי מוטלת מצוות 'ולמדתם אותם את בניכם'. היא לא הסכימה לוותר בקלות והשיבה: 'גם זכותי היא זו, וכי לא נאמר: אל תיטוש תורת אמך?' שעה קלה עמדו השניים והתדיינו ביניהם, זה אומר שעליו לקנות את הגמרא וזו אומרת כי עליה לקנותה, ושניהם מסיימים כל טענה וטענה במשפט המופלא: 'שהרי ליבל'ה מתחיל ללמוד גמרא בבא-מציעא'.

"המוכר, ר' אהרן עמד מן הצד והביט בהשתאות במחזה המופלא, עד שניעור והציע 'וזמת שלום': 'אולי חצי ישלם רבי אשר וחצי תשלם הרבנית?'. ההצעה התקבלה ברוב אושר. ברם, עדיין לא באו כל הדברים על מקומם. בעומדם לצאת מחנותו של רבי אהרן, ביקש רבי אשר לשאת את ה'בבא מציעא' אל ביתם – 'ולמדתם אותם את בניכם', אך גם רעייתו חפצה בדבר, לשאתה במו ידיה – 'אל תיטוש תורת אמך'..."

לאחר שעה קלה אף ספק זה הוכרע; רבי אשר ורעייתו אחזו שניהם בגמרא וצעדו בצוותא לעבר ביתם, כשבליבם מתרוננת השמחה- 'ליבל'ה מתחיל ללמוד גמרא בבא-מציעא". דמעות אושר ניגרו על לחיו של רבי אשר והתגלגלו במורד זקנו אל עבר הכריכה של מסכתא בבא מציעא, ואף מעיני רעייתו הרבנית ניתן היה להבחין בדמעות של התרגשות: "בני מתחיל ללמוד גמרא בבא-מציעא".

"כשהגיעו לביתם כבר הייתה הגמרא רטובה מדמעות של שמחה ואושר, על כך שבנם ליבל'ה מתחיל ללמוד גמרא בבא מציעא ואף כשיבשה הגמרא נשארה הכריכה מקומטת מדמעותיהם!" סיים רבי אברהם קלמנוביץ' את המעשה: "בגמרא זו למד אבי מורי, ואף אני זכיתי לראות גמרא זו, להעביר את ידי על הכריכה המקומטת, למשש את השמחה הגדולה על כך ש'ליבל'ה מתחיל ללמוד גמרא בבא-מציעא", ולהבין מדוע הם זכו לבן תלמיד חכם כאבי".

הַמִּילָה 'פְּרָאשִׁית' מְרַכֶּקֶת מִנְתֵי מַלְאִיִם - פְּרִית אֵי

הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל
אברהם בן עליה ז"ל
ליליאן בת רבקה ע"ה
אביבה בת איירין ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה
משה בן עישה ז"ל
חוה בת אילנה ע"ה
אלברט ציון בן נעימה ז"ל
בייה כלימה בת רות ע"ה
אינס בת מאירה ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב אטון שבתי בן אסתר זצ"ל
משה בן עליזה ז"ל
יעקב בן מרגלית ז"ל
יוסף מלכה בר סעדה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
עמי בן אורה ז"ל
שבתאי בן חזלה ז"ל
שמואל בן יוכבד ז"ל
נסים בן מזל-טוב ז"ל
משה צבי בן לאה ושמואל ז"ל
משה כרמלי בן נעימה ז"ל

הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל
יעקב בן סלימה ז"ל
מצליח בן אסתר ז"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
נעמי בת כותן ע"ה
עליזה בת שמחה מרילי ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
דוד בן רחל ז"ל
שושנה בת חבובה ע"ה
זבולון בן מרים ז"ל
ברוך בן ורדה ז"ל

הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
שרה בת חבובה ע"ה
יצחק בן חביבה ז"ל
סוליקה מלכה בת עישה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו
סלים בן ורדה שבו ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל